

нията на Дянко Цоцковъ и Гюндювъ, което направиха и проводиха съ Юрданъ Димитровъ да го занесе на К. Стояновъ. Ю. Димитровъ бѣше най-рѣшителенъ и безстрашливъ отъ мало-възрастнитѣ момчета, които бѣха съ четата и като младо момче безъ мустаки, никой не се сжмняваше, че и той е единъ отъ хъшоветѣ. Той взема писмото, донесе го на К. Стояновъ, въ което се бѣлѣжаше:

Господа Кондю и хаджи Димитръ!

„Дѣ останаха вашитѣ обѣщания, че ще излѣзете? Дѣ остана Цоцковъ и компанията му? Дѣ остана храната ви и пр. или глѣдате да ни врѣхлѣти нѣкой билюкъ-башия и да ни избие? Вѣйводата е много разяренъ за постѣпката ви, ще ви отмъсти ако не излѣзите и ще ви проводи имената на правителството. Затова вземете мѣрки додѣто е врѣме да излѣзите по скоро“. Слѣдъ прочитанието на писмото всичкитѣ останали дѣйци въ градътъ се растичаха да приготвятъ храна и да убѣдяватъ йоще момчета. Д. Кукумявковъ и П. Костовъ твърдо настояваха да убѣдятъ Косто кара Димитровъ да отдѣли малко жито отъ хамбарътъ за храна на четата. Подиръ тѣхъ отиде хаджи Димитръ, да го убѣдява, че ще бѣде плмощъта му полезна въ това врѣме, Коста даде двайсетъ кила жито. На утрината се извѣсти на комитетскитѣ кираджии: Д. Кючюковъ, Д. Кировъ и Петръ Магловъ, да занесжтъ жито на четата. За покупката на 40 човали се проводи К. Тотювъ; но безъ марки. Той отиде отъ дюкянъ-на дюкянъ и взема отъ дѣ два, отъ дѣ единъ и ги донесе въ дюкянътъ на П. Костовъ и Д. Кукумявковъ. Додѣто ги стоваряше, дойде и хаджи Димитръ. Бѣше недѣленъ день и въ затво-